Kur’ân hodri meydan diyor!

Mine Yeşim: “İnternette bir agnostik sitesine rastladım. Kur’ân’dan bir âyet yazmışlar. Allah’ın (cc) insanlara Kur’ân’ın benzerini yapabiliyorsanız yapın, bir harfini bile yapamazsınız dediği bir âyet. Sonra da Peygamberimizin (asm) bir hadisini koymuşlar, hani Peygamberimiz (asm) kendi zamanında hadislerinin yazılmasına izin vermiyor, Kur’ân âyetleriyle karışabilir diyor ya o hadis. Sonra da demiş ki madem beşer kelâmı Kur’an’a benzemez; neden Hz. Muhammed (asm) böyle bir şey demiş. Buna ne cevap verebiliriz?”

KUR’ÂN EDİPLERE MEYDAN OKUYOR

Kur’ân ediplere, filologlara, filozoflara, münkirlere meydan okuyor. Diyor ki:

“Eğer kulumuza (Muhammed’e) indirdiğimiz (Kur’ân) hakkında şüphede iseniz, haydin onun benzeri bir sûre getirin. Allah’tan başka güvendiklerinizin hepsini yardıma çağırın, eğer sözünüzde samimî iseniz! Eğer, yapamazsanız—ki hiçbir zaman yapamayacaksınız—o hâlde yakıtı insanlarla taşlar olan ateşten sakının. O ateş kâfirler için hazırlanmıştır.”1

Çağrı gayet açıktır ve hâlâ geçerlidir:

Ey münkirler! Eğer Kur’ân’ın Allah kelâmı olduğuna inanmazsanız, size bir teklifimiz var: Demek istiyorsunuz ki, Kur’ân beşer kelâmıdır. Tamam o zaman; madem beşer kelâmı diyorsunuz, siz de bir Kur’ân yazabilirsiniz.

Haydi, yazın; bir sûresine olsun benzer bir sûre yazın!

Yazın ki, beşer kelâmı olduğu tezinizi ispat edin. Neticede siz de beşersiniz!

Ama eğer yazamazsanız ve hâlâ Kur’ân’ın Allah kelâmı olduğuna da inanmayacak olursanız, o zaman Cehennem’deki ateşinize hazır olun!

KUR’ÂN HÂLÂ HODRİ MEYDAN DİYOR

Kur’ân kendisinin beşer kelâmı olduğu evhamını yıkmak istiyor.

Münkirlere açık kapı bırakmak istemiyor.

Nitekim o gün bu gündür, Kur’ân dostları Kur’ân’ı taklit etmek saikıyla, düşmanları da Kur’ân’a meydan okumak saikıyla cümlelerini Kur’ân’ın cümlelerine benzetmek istemişler; ama hiçbir şekilde hiçbir kimse Kur’ân’ın âyetlerine benzer bir âyet olsun yazabilmiş değil.

Tarih meydandadır!

O agnostik (şüpheci) siteler de samimî iseler eğer, bunu teslim ederler.

Eğer teslim etmiyorlarsa, güçleri yetiyorsa çağrı onlara da açıktır!

Kur’ân hâlâ damarlarına dokundurarak diyor ki: Hodri meydan!2

Ne kadar agnostik şarkiyatçı, oryantalist, müsteşrik veya Arap edebiyatçısı olsun, varsa toplansınlar ve buyursunlar: Kur’ân’ın hodri meydan dediği meselede Kur’ân’ı mağlûp etmeye çalışsınlar bakalım!

TOPLANIN, YARDIMLAŞIN, ANLAMSIZ ŞEYLER OLSUN YAPIN!

Bediüzzaman’ın dediği gibi, yazdıkları şey hadi anlamlı hakikatler olmasın, anlamsız kıssalardan ibaret olsun, sadece Kur’ân’ın nazmına ve belâgatına nazîre yapsınlar!3

Hadi bir ümmîden olmasın; âlimleriniz, bilginleriniz toplansın!

Hadi uzun bir sûre de olmasın; kısa bir sûre veya kısa bir âyet olsun!

Haydi yapın; hodri meydan!

Masa başında güzel güzel bunu yapın ki, malınız ve canınız tehlikeye girmesin ve Cehennemden kurtulasınız!

Bir cümle yazmak bu kadar mı zor?

Bu kısa ve kolay yolu terk edip neden tehlikeli yola giriyorsunuz?

Dünyada savaşmayı, ahirette Cehennemi göze alıyorsunuz?

Ama tarih, Müseylime-i Kezzab’ın deli saçması bir kaç fıkrasından başka buna

cesaret edeni kaydetmiyor.

Meşhur Cahız'dan naklen Bediüzzaman diyor ki: "Muaraza-i bi'l-huruf mümkün olmadı, muharebe-i bi's-süyufa mecbur oldular."4

Yani harflerle Kur'ân'a nazire yapmaya güç yetiremediler, kılıçlarla savaşmaya mecbur oldular!

SAHABE (RA) ZATEN PEYGAMBER (ASM) SÖZÜNÜ KUR'ÂN KELÂMINA KARIŞTIRMAMIŞTIR

Peygamber Efendimiz'in (asm) tedbiri farklı bir meseledir ve geçici bir tedbirden ibaret kalmıştır.

Peygamber Efendimiz (asm) hadisler âyetlere karıştırılmasın, âyetlerin nezahetine, ulviyetine ve safiyetine halel gelmesin diye önceleri hadis yazmayı yasaklamış; ama sonradan sahabelerin Kur'ân âyetlerini asla hiçbir söze karıştırmadıkları anlaşılınca, hadis yazmayı da serbest bırakmıştır.

Zaten sahabelerin ne başta, ne de daha sonra Kur'ân âyetlerini, Peygamber sözü de olsa hiçbir beşer sözüne karıştırmadıkları gayet açıktır ve herkes tarafından bilinmektedir.

Dipnotlar:

1- Bakara Sûresi: 23, 24; Benzer âyetler için bakınız: Yunus Sûresi: 38; İsra Sûresi: 88.
2- Sözler, s. 332.
3- Mektubat, s. 185.
4- Mektubat, s. 185.